

Наполеона I при самозванеца Али-паша Янинский, пътувалъ таќожде въ тая страна, гдѣто като дошълъ отъ къмъ югъ въ равнището, що е на югъ отъ Костуръ, оставилъ послѣдното гръцко село и стъпилъ вече на Българска земя. Истинский обявителъ на Европейска Турция е френския геологъ Ami Boué, който довръшилъ пространното си пътуване по Европа съ коренно изслѣдование на Балкански полуостровъ, комуто посветилъ четири години (1836—1839); неговата „Европейска Турция“ въ читире части и „*Itineraires*“ въ двѣ части сѫ основата на всичките издирвания, които по-послѣ се извършиха. Прекрасниятъ образъ на западна Македония, на нейните гори, лѣсове и жители открива се намъ въ дневника на Нѣмския ботаникъ Гризебахъ (1841). Англичанката miss Walker въ едно хубаво иллюстрирано списание описва пътуваньето си, което тя направила съ своята дружина по Македонските езера Охридско, Гьорджанско и Костурско (1864). И тя на всѣкаждѣ видѣла Българи както и господжитѣ Mackenzie и Igby на които пътешественното описание по славенските земи на Европейска Турция 1876 заслужва голѣма похвала. Австрийский консулъ Hahn (1858, 1864) обходилъ Албания и Македония и той съобщава подробни описания и списъци за градовете и селата съ извѣстия за населението имъ. Най-новий Нѣмски естествоиспитателъ Rockstroh пъшкомъ обходилъ голѣма частъ отъ Македония и се запозналъ съ тамошните Българи. Разширенността на Българската народност отъ Дунава дори до Солунъ и Костуръ е назначена въ народоописателните харти на Европей-